

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

26. marts 2015

Besvarelse af spørgsmål 19 ad L 117 stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 26. februar 2015 efter ønske fra Brian Mikkelsen (KF)

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Med henvisning til, at de færre oplysninger i årsregnskaberne forsvares med, at en del af de danske virksomheder ikke har lån i banken eller hos et realkreditinstitut, bedes ministeren svare på om ministeren mener, at omfanget af informationerne i regnskaberne er uden relevans for muligheden for at opnå alternativ finansiering ved eksempelvis factoring og leasing eller via statens egen finansieringsfond, Vækstfonden, og om ministeren har undersøgt hvilken rolle indholdet af årsregnskaber spiller i forhold til alternative finansieringsformer?

Tlf. 33 92 33 50
Fax 35 29 10 01
CVR-nr 10 09 24 85
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at årsregnskabsloven allerede i dag er opbygget således, at der kun stilles relativt få krav til de mindste virksomheder, mens der stilles ret omfattende krav til de virksomheder, der har en særlig offentlig interesse, som f.eks. børsnoterede virksomheder. Grundtanken er, at behovet for oplysninger fra de mindste virksomheder ikke er så stort som behovet for oplysninger fra de største virksomheder.

Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål 18 ad L 117 udgør årsrapporten en vigtig kilde til information for banker i forbindelse med kreditvurdering af en virksomhed, men den kan ikke stå alene. Det samme gør sig gældende, når udbydere af alternative finansieringsformer skal foretage kreditvurdering.

I spørgsmålet henvises der til finansiering via bl.a. factoring og leasing. Disse finansieringsformer er dog netop udtryk for, at kreditgiverne kræver særlig sikkerhed for deres tilgodehavende og ikke yder kredit alene på baggrund af oplysninger i virksomhedens årsrapport. Ved factoring ydes der for eksempel lån mod sikkerhed i virksomhedens debitorer. Ved leasing beholder kreditgiver ejendomsretten til det aktiv, som virksomheden lejer. Det er generelt vurderingen, at årsregnskabet ikke spiller en anden rolle i denne forbindelse, end når der er tale om traditionelle finansieringsformer. Ved såvel alternativ som traditionel finansiering vil der således være behov for oplysninger udover årsregnskabet, fx budgetter og forretningsplaner. Det gælder også ved finansiering gennem Vækstfonden.

Vi er klar over, at små virksomheder ikke er en homogen gruppe. Nogle

virksomheder, fx den lille cykelsmed, har måske ikke behov for eksterne investorer, mens andre fx IT-virksomheder, kan få behov for yderligere finansiering i form af kapitalindsud og lån. Jeg mener ikke, at små virksomheder skal belastes med oplysningskrav, der ikke er nødvendige for en stor del af virksomhederne. Det skal være op til den enkelte virksomhed at afgøre, hvorvidt det kan betale sig for netop den virksomhed at udarbejde et regnskab, der indeholder flere oplysninger end loven kræver, og som måske er revideret. Det kan være, at virksomheden ønsker dette for derved at opnå den ønskede finansiering på de mest fordelagtige vilkår. Det kan også være, at virksomheden vurderer, at der ikke er behov herfor, for eksempel fordi virksomheden ikke har behov for fremmedfinansiering. Derfor er der behov for en fleksibel lovgivning, der kan rumme virksomhedernes forskellige behov.

Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål 18 ad L 117 er de forventede faktiske besparelser ved lovforslaget på 300 mio. kr. Dette mener jeg ikke er en lille lempelse for de virksomheder, der ønsker at anvende lempelsesmulighederne. Jeg skal endelig gøre opmærksom på, at regeringens lovforslag udgør et væsentligt bidrag til det fælles mål fra Vækstplan 2014, om at reducere de administrative byrder med mindst 2 mia. kr. netto i 2020.